

První pomoc - faktor zvyšující bezpečnost silničního provozu

Publikováno: 12. 1. 2015
CDV

1. Úvod

Navzdory všem bezpečnostním opatřením jsou dopravní nehody stále reálnou součástí dopravního provozu. V roce 2013 přišlo v České republice při dopravních nehodách o život 583 lidí a 25 459 lidí bylo zraněno. Dopravní nehody jsou celosvětově nejčastější příčinou úmrtí u mladých lidí ve věku 15 – 29 let a druhou nejčastější příčinou úmrtí u dětí mezi 5 a 14 lety (IFRC, 2010).

Včasná první pomoc poskytnutá svědky či účastníky dopravní nehody může výrazně ovlivnit šance zraněných na přežití, případně zmírnit následky zranění, nejen včasným zavoláním odborné pomoci, ale také nezbytnými život zachraňujícími úkony. Podle IFRC (International Federation of the Red Cross and Red Crescent Societies) dochází k 50% všech úmrtí u dopravních nehod v prvních minutách po nehodě, kdy jediný, kdo může na místě zasáhnout, jsou právě laičtí zachránci.

Podle odhadů Červeného kříže by včasné poskytnutí první pomoci mohlo zachránit až 10% životů. První pomoc se tak bez nadsázky stává důležitým faktorem bezpečnosti silničního provozu a je žádoucí, aby všichni účastníci dopravního provozu byli připraveni první pomoc včas a správně poskytnout.

2. “Být připraven?”

Za základní nástroj přípravy poskytovatelů první pomoci jsou obecně pokládány kurzy první pomoci.

V České republice jsou povinni projít kurzem první pomoci všichni žadatelé o řidičský průkaz. Kurz je obvykle součástí kurikula autoškol a trvá 4 hodiny. Pilotní výzkum v jihomoravských autoškolách ukazuje, že ve většině případů je kurz spíše formální, s malým důrazem na praktickou přípravu.

Dotazníkové šetření mezi absolventy autoškol (Zamečník, Kurečková & Bohmova, 2014, dosud nepublikováno) ukazuje, že 71% účastníků kurzů první pomoci v autošcole je s kurzem spokojeno, ovšem jen 57% z nich se cítí připraveno poskytnout první pomoc a pouhých 11% z nich má alespoň základní znalosti problematiky. Ukazuje se, že faktická úroveň připravenosti absolventů kurzů první pomoci je nedostatečná. Stejně zkušenosti ukazují i výzkumy z jiných zemí (např. Breckwoldt, 2008, cit. Müller 2008) – a to včetně Německa a Rakouska, kde je podle oficiálních statistik (IFRC, 2010) v problematice první pomoci proškolen 80% lidí. Faktická úroveň jejich znalostí a především jejich ochoty poskytnout první pomoc, je však slabá.

Naše zkušenosti ukazují, že ke zvládnutí první pomoci je nezbytné připravit laické zachránce v několika rovinách: 1. Znalosti; 2. Dovednosti; 3. Schopnost zvládnout situaci na místě; 4. Schopnost zvládnout situaci s odstupem; 5. Obecná ochota poskytnout první pomoc.

Je třeba zdůraznit, že potenciální laičtí zachránci však nejsou nepřipraveni jen z hlediska specifických znalostí a dovedností. Jedním z klíčových problémů je především jejich schopnost zvládnout stres a tlak spojený s celou situací. Řada studií (např. Davies, Maybury, Colquhoun, Whitfield, Rossetti & Vetter, 2008; Skora & Riegel, 2001; Meron, Frantz, Sterz, Müllner, Kaff & Laggner, 1996; Riegel, Mosesso, Birnbaum, Bosken, Evans, Feeny & Powell, 2006; Ranse & Burke, 2012; Axelsson, Herlitz & Fridlund, 2000) popisuje rozmanité pocity a myšlenky poskytovatelů první pomoci. V mnoha případech může emocionální náročnost celého procesu být příčinou, proč poskytovatelé laické první pomoci v reálných situacích selhávají. Problémem však nemusí být jen selhání v situaci, kdy je nutno poskytnout první pomoc – ukazuje se, že i lidé, kteří se dokáží ve vypjaté situaci zachovat správně a efektivně, mohou tuto situaci následně prožívat jako traumatickou (Kurečková, Riesser, dosud

nepublikováno). S časovým odstupem trpí pochybnostmi o správnosti svých rozhodnutí, mají často iracionální pocity viny a selhání. Alarmující je, že mnozí úspěšní laičtí zachránci vykazují klasické příznaky posttraumatické stresové poruchy.

3. Jak učit první pomoc

Výstupy z výzkumu procesu poskytování první pomoci mají řadu aplikací – jak do oblasti urgentní medicíny a psychoterapie traumatu (následná péče o poskytovatele laické první pomoci a její začlenění do systému emergentní péče) tak do oblasti výuky první pomoci.

Je zřejmé, že k tomu, aby byl proces výuky první pomoci efektivní, je třeba pracovat nejen na rozvoji znalostí a dovedností, ale také na zvládnutí psychologických bariér a na prevenci následných psychických traumat. V souladu s těmito požadavky je třeba připravit nejen curriculum konkrétních kurzů, ale celý systém vzdělávání populace ČR. V souladu s doporučením IFRC (2010) by vzdělávání v oblasti první pomoci být poskytováno všem, nejlépe jako součást základního vzdělání. Účelnost výuky první pomoci již na základních školách dokládají i mnohé studie (např. Breckwoldt, 2009, Breckwoldt & Kreimeier, 2013), neméně důležité je však také celoživotní vzdělávání v této oblasti. Metodické přístupy a doporučení expertů se různí – na jedné straně využití zážitkové pedagogiky a kurzů s delší hodinovou dotací (Pleskot, 2013), na druhé straně krátké kurzy, s využitím domácí přípravy a videa (Breckwoldt, 2009; Braslow et al., 1997 Mueller et al., 2014).

Naše zkušenost ukazuje, že využití metod zážitkové pedagogiky – včetně simulovaných situací, zajišťuje komplexní přípravu potenciálních laických zachránců. Oproti tradičním koncepcím (Pleskot, 2013) klademe větší důraz na otázky následného prožívání procesu první pomoci. Krátkodobý (4 hod.) kurz první pomoci zážitkem začleňujeme také do rehabilitačních programů zaměřených na prevenci recidivy u pachatelů trestných činů v dopravě. Dosavadní zkušenosti z těchto kurzů, stejně jako zkušenosti s podobných kurzů pořádaných pro odsouzené pachatele trestných činů v dopravě přímo ve věznicích, naznačují, že podobné kurzy mohou sloužit nejen k lepší přípravě účastníků k poskytnutí první pomoci, ale také k lepšímu uvědomění si rizika a snížení tendence k rizikovému chování.

4. Závěr

Problematika první pomoci zahrnuje řadu problematických aspektů. Ty nejdůležitější jsou pro přehlednost shrnuty v následující tabulce:

Tabulka 1. – Klíčové aspekty první pomoci

Oblast	Problémy	Opatření
Znalosti	Příliš mnoho informací	Redukce informací
	Nesrozumitelné	Jednoduché, srozumitelné informace, s jasnou strukturou
Dovednosti	Nestrukturované	Průběžné vzdělávání lektorů první pomoci
	Nepřesnosti, mýty, omyly	Trénink v realistických podmínkách (realistické figuríny, simulované situace apod.)
	Nedostatek tréninku	Průběžná zpětná vazba – eliminace chyb
	Chybí zpětná vazba - ukotvení chybné rutiny	Dril a zautomatizování všech klíčových postupů a činností
	Nerealističnost	

**Schopnost
zvládnout situaci
na místě**

**Dočasná paralýza
Omezená schopnost vybavit si
naučené informace a postupy
Pokles výkonnosti
Časová distorze
Selektivní vnímání
Silný stres
Vliv okolí**

Lepší porozumění procesu – výzkum
Zvládání psychologických bariér jako
jedno z témat výcviku
Zážitková metodika – důraz na
subjektivní prožívání
Dril – intenzivní trénink klíčových
aktivit.
Nácvik rutinních postupů –
minimalizace rozhodování v situaci
nejistoty...
TANR – telefonicky asistovaná
neodkladná resuscitace – zefektivnění
procesu komunikace operátor – laický
zachránce.
První pomoc jako přirozená součást
života – systémové celoživotní
vzdělávání

**Schopnost
zvládnout situaci
s odstupem**

**Pochybnosti o správnosti
rozhodnutí
Pocity viny a selhání
Pocit neuzavřenosti - laičtí
zachránci nemají informace o
dalším osudu zachraňovaných
osob
Specifická vazba mezi
zachraňovaným a zachráncem
Situační trauma - příznaky
posttraumatické stresové poruchy
Velmi silná potřeba mluvit o
zážitku**

Péče o poskytovatele první pomoci.
• -psychologická pomoc, terapie
traumatu
• -informační letáky od záchranné
zdravotnické služby
• -právo na informace o zraněných
Začlenění psychologických témat do
výuky první pomoci.
První pomoc jako přirozená součást
života – systémové celoživotní
vzdělávání

**Obecná ochota
pomoci**

**Obavy, že spíše ublíží
Bystander effect - difúze
odpovědnosti, obavy ze sociální
kontroly a sankcí
Nepřijatelnost situace
Osobní charakteristiky
poskytovatele - sebekontrola
Pocit zodpovědnosti, viny, a
sociálního tlaku
Feeling of responsibility, guilt
and social perssure**

Absolvování kurzu první pomoci –
posiluje sebevědomí a ochotu pomoci
Drill – rutina – automatizovaná reakce,
s malou vazbou na volní rozhodnutí
Začlenění překonávání vnitřních bariér
do tréninku
První pomoc jako součást veřejného
diskurzu
První pomoc jako přirozená součást
života – systémové celoživotní
vzdělávání

Zdroj: Kurečková, V., Riesser, R.: First Aid – a Relevant Traffic Safety Factor, dosud nepublikováno)

První pomoc má bezprostřední potenciál zachraňovat životy. Má však také nesporný preventivní význam a z celospolečenského hlediska přispívá k rozvoji odpovědnosti za sebe i za druhé lidi. Je interdisciplinárním tématem, kterému by v budoucnu mělo být věnováno daleko více pozornosti, a to jak z hlediska výzkumného, tak z hlediska politického.

Bibliography

Adelborg et al. (2010) Improved self-confidence and knowledge following mandatory first aid courses for learner drivers. Resuscitation. 81S, S101.

Adelborg et al. (2011) Benefits and shortcomings of mandatory first aid and basic life support courses for learner drivers. Resuscitation. 82, 614-617.

Axelsson, A., Herlitz, J., Ekström, L., Holmberg, S. (1996). Bystander-initiated cardiopulmonary resuscitation out-of-hospital. A first description of the bystanders and their experiences, Resuscitation, 33 (1), 3-11.

- Axelsson, A., Herlitz, J., & Fridlund, B. (2000). How bystanders perceive their cardiopulmonary resuscitation intervention; a qualitative study. *Resuscitation*, 47(1), 71-81.
- Barry E. Brenner, David C Van, David Cheng, Eliot J Lazar. (1997). Determinants of reluctance to perform CPR among residents and applicants: The impact of experience on helping behaviour, *Resuscitation*, 35(3), 203-211
- Braslow, A. Brennan, R. T., Newman, M.M, Bircher, N. G., Batcheller, A. M. Kaye, W. (1997). CPR training without an instructor: development and evaluation of a video self-instructional system for effective performance of cardiopulmonary resuscitation, *Resuscitation*, 4(3), 207-220
- Breckwoldt, J., Schloesser, S., Arntz, H.-R.(2009). [Perceptions of collapse and assessment of cardiac arrest by bystanders of out-of-hospital cardiac arrest \(OOHCA\)](#). *RESUSCITATION*, 80(10), 1108-1113
- Breckwoldt, J. (2009). [Resuscitation training in schools. A way to improve resuscitation results?](#) *NOTFALL & RETTUNGSMEDIZIN*, 12(5), 347-353
- Breckwoldt, J (2009). [Starting at school An approach to improve resuscitation outcomes?](#) *NOTFALL & RETTUNGSMEDIZIN*, 12, 39-44
- Breckwoldt, J.; Kreimeier, U. (2013). Education of schoolchildren on first aid during resuscitation. *NOTFALL & RETTUNGSMEDIZIN*. 16(5), 356-360
- Breckwoldt, J.; Flake, F.; Helfen, T.. (2013). [Human Perception and "Human Factor" Long Runners in Emergency Medicine](#). *NOTFALL & RETTUNGSMEDIZIN*, 16(4), 324-326
- Burghofer, K. Köhler, M. u. a. (2008). Erste-Hilfe-Maßnahmen bei Notfällen, Prospektive Beobachtungsstudie bei Primäreinsätzen des RTH Christoph 1. *Notfall & Rettungsmedizin*, Springer Berlin, 11(2)127-136, DOI 10.1007/s10049-007-0985-5
- Davies, E., Maybury, B., Colquhoun, M., Whitfield, R., Rossetti, T., & Vetter, N. (2008). Public access defibrillation: psychological consequences in responders. *Resuscitation*, 77(2), 201-6.
- Darley, J. M. & Latané, B. (1968). [Bystander intervention in emergencies: Diffusion of responsibility](#). *Journal of Personality and Social Psychology* 8: 377-383.
- Gianotto-Oliveira, R., Oliveira, E.M., Nishimura, L.S., Quilici, A.P., Gonzalez, M.M., Abrão, K.C., Timerman, S. (2010). Bystander cardio pulmonary resuscitation: Knowledge, attitudes and beliefs. *Resuscitation*, 81(2), S95
- Greif, R.; Breckwoldt, J. (2012). Why lifelong learning without consistent feedback is not effective From "feed-back" to "feed-forward". *NOTFALL & RETTUNGSMEDIZIN*, 15(3), 193-197
- Hall, A., Wotton, K., Hutton, A., & Bn, A. H. (2013). Bystander Experiences at and after a Motor Vehicle Accident : A review of the literature Bystander Experiences at and after a Motor Vehicle. *Australasian Journal of Paramedicine*, 10(4).
- Hasík, J. et al. (2012). Standardy první pomoci. Czech Red Cross. (First aid standards – based on the 2010 first aid guidelines)
- Hasík, J. (2003). Nebojte se první pomoci.MAAGS. (Do not be afraid of the first aid)
- Meron, G., Frantz, O., Sterz, F., Müllner, M., Kaff, A., Laggner, A., N. (1996). Analysing calls by lay persons reporting cardiac arrest. *Resuscitation*, 32(1), 23-26.DOI: 10.1016/0300-9572(96)00963-X
- Mueller, A.; Breckwoldt, J.; Comploi, M.; et al. (2014).Video-based region-wide resuscitation training. Evaluation of the learning outcomes of 2642 pupils in South Tyrol, *NOTFALL & RETTUNGSMEDIZIN*, 17(1), 7-16

Lester, C.A., Donnelly, P.D., Assar, D. (2004) Lay CPR trainees: retraining, confidence and willingness to attempt resuscitation 4 years after training: Resuscitation, 45(2), 77-82 DOI:

Pleskot, R. et al. (2013). První pomoc zážitkem (First aid by experience), ZDRSEM Praque (internal methodical handbook)

Ranse, J., & Burke, B. (2012). Exploring the volunteer first aider ' s experience post- resuscitation. Australasian Journal of Paramedicine, 4(3).

Riegel, B., Mosesso, V. N., Birnbaum, A., Bosken, L., Evans, L. M., Feeny, D., ... Powell, J. (2006). Stress reactions and perceived difficulties of lay responders to a medical emergency. Resuscitation, 70(1), 98-106.

Tannvik, T. D., Bakke, H. K., & Wisborg, T. (2012). A systematic literature review on first aid provided by laypeople to trauma victims. Acta anaesthesiologica Scandinavica, 56(10), 1222-7.

Shetland, R. L., & Heinold, W. D. (1985). INTERPERSONAL RELATIONS AND GROUP Bystander Response to Arterial Bleeding : Helping Skills , the Decision-Making Process , and Differentiating the Helping Response. Journal of Personality and Social Psychology, 49(2), 347-356.

Skora, J., & Riegel, B. (2001). Thoughts, feelings, and motivations of bystanders who attempt to resuscitate a stranger: a pilot study. American journal of critical care, 10(6), 408-16.

Other:

Müller, M. U. Notfall im Ohrensessel. In: [Der Spiegel](#). Nr. 15, 2008, S. 152 (7. April 2008, [online](#)).

IFRC health and care IFRC health and care department, (2009). First aid for a safer future, focus on Europe; Advocacy report.

IFRC health and care IFRC health and care department, (2010). First aid for a safer future, Updated global edition; Advocacy report 2010